

K o p t a Josef, nar. 22.6.1912 ve Slavutě v SSSR.

Jeho rodiče - Václav Kopta, nar. 16.6.1981, zemřel 30.6.1936,
Anna Koptová, nar. 26.3.1983, zemřela 27.9.1960,
již v ČSSR.

Prarodiče se přistěhovali do SSSR, rodiče se tam rovněž narodili
i Kopta Josef se svou sestrou Věrou Koptovou, provdanou Hreková,
nar. 12.6.1914, dosud žije rovněž v Opavě.

Po válce se matka Anna Koptová, Josef Kopta i Věra Hreková
přistěhovali zpět do ČSSR, měli stále národnost českou.

Kopta Josef chodil do polských škol, pak ruských. Vyučil se
v oboru řezník - uzenář 22.5.1931 v Lucku v SSSR.

Po válce se seznámil s manželkou Kristinou Koptovou, roz. Tomáškovou,
narozenu 22.11.1915, zemřela 9.6.1965. Kristina byla vdovou,
měla syna Adolfa, nar. 2.11.1934, v manželství se pak narodily
děti : Hana, Pepa a Mirka.

Adolf, nar. 2.11.1934, manželka Jana nar. [redacted], děti

Iva, nar. [redacted], studuje pedagog. fakultu

Petr, nar. [redacted], studuje Gymnázium

Hana, nar. [redacted], manžel Milan, nar. [redacted], děti

Hana, nar. [redacted]

Pepa, nar. [redacted], manželka Alena, nar. [redacted], děti

Tomáš, nar. [redacted]

Mirka, nar. [redacted], manžel Zdeněk, nar. [redacted], děti

Kristinka, nar. [redacted], navštěvuje ZDŠ, Zdenička, nar.
[redacted]

Rodiče žili v pohodě, bez konfliktů, o děti řádně pečovali. Velkým zásahem do života Josefa Kopty bylo úmrtí manželky Kristiny Koptové. V této době byl ženatý pouze syn Adolf a tak veškerá péče o děti zůstala převážně na něm a na dceři Haně. Dcera Mirka v této době měla 11 let a syn Pepa 17. Dlouho se s touto skutečností nemohl vyrovnat a vlastně nevyrovnal do konce života. Děti mu však nepůsobili problémy, žijí řádným životem, poskytovaly mu všemožnou péči. Měl nás rád všechny stejným dílem, rovněž my jsme projevovali stejnou náklonnost. Byl dobrým člověkem, měl rád lidi a měl i mnoho přátel.

Před rokem a půl začal nemocovat a jeho nemoc (kornatění, srdece a posledního půl roku i nemoc krve) se postupně zhoršovala. Několikrát byl v nemocnici, avšak jen na nezbytně nutnou dobu a ihned jej děti braly domů. Po celou dobu jeho nemoci všichni o něho pečovali. Vyžadoval stálou péči.

Vyučil se v oboru řezník - uzenář a v této profesi pracoval vlastně celý život. Od 1. 10. 1949 pracoval v Masném průmyslu Opava, až do odchodu do starobního důchodu 22. 6. 1970. Pak brigádnicky, dokud mu to zdravotní stav dovoľoval pracoval na kampani v Okrovaru Vávrovice.

Politicky organizován ^{výboru} nebyl, byl členem ROH a členem SFB, kde několik roků byl členem ZO č. 6 SFB Opava. V podniku byl dlouhou dobu členem komise nemocenského pojištění, dále byl členem uličního výboru a členem sociální komise při MěNV Opava. V roce 1972 obdržel okresní vyznamenání za výstavbu okresu Opava I. stupeň. Kromě toho obdržel několik vyznamenání jako voják I. čs. tankové brigády v SSR, kde působil od 22.3.1944 až do 8.10.1945, zúčastnil se dukelských operací, tažení v Karpotech, tažení slovenského, operace slezské a boje o Moravskou Bránu, boje o Ostravu a tažení na Prahu. Byl vždy řádným a spolehlivým vojákem a ve své funkci vykonal vždy vše, co bylo v lidských silách, bez ohledu na to, že často nasazuje vlastní život. Za jeho statečnost vyznamenal ho předseda republiky medailí za chrabrost (vyňato z hodnocení velitele týlu I. tankového sboru).